

Sexagesima

Dagens bön: Nådens Gud, kom med ditt levande ord som skapar tro, upprättar och förnyar. Låt ordet beröra oss och bli till frälsning för Jesu Kristi skull.
Amen.

Psalmer: 406, Ps119a, 65, 374, L183

Texter: Jer 23:23-29, Hebr 4:9-16, Joh 6:60-69

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Hebr 4:9-16

Alltså finns det en sabbatsvila kvar för Guds folk. 10 Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina. 11 Låt oss därför ivrigt sträva efter att komma in i den vilan, så att ingen kommer på fall som de och blir ett exempel på olydnad.

12 Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. 13 Inget skapat är dolt för honom, utan allt ligger naket och uppenbart för hans ögon. Och inför honom måste vi stå till svars. 14 Då vi nu har en stor överstepräst, Jesus, Guds Son, som har stigit upp genom himlarna, så låt oss hålla fast vid vår bekännelse. 15 Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd. 16 Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Predikotexten innehåller ett stycke lag: *Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Inget skapat är dolt för honom, utan allt ligger naket och uppenbart för hans ögon. Och inför honom måste vi stå till svars.* Tagna ur sitt sammanhang är dessa ord outhärdliga. Vårt innersta, våra tankar, vår attityd, vår vilja, ja allt ligger naket och uppenbart inför Gud. Ingenting är dolt för honom och inför honom måste vi stå till svars, inte bara för våra gärningar utan även för våra onda tankar, låg eller felaktig motivation, felaktiga och syndiga prioriteringar eller mål för vårt liv, vår svaghet, attitydproblem osv. Men läser vi stycket i sitt sammanhang blir bilden en annan, för Hebreerbrevets författare visar också var hjälpen finns. Vi har en stor överstepräst, Jesus, Guds Son, som stigit upp genom himlarna. Han har öppnat vägen för oss till Guds tron. Nådens tron är inte bara

tillgänglig för oss tack vare Jesus. Gud vill och väntar att vi ska komma. Synderna stänger oss inte ute. Jesus har tagit bort dem. *Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.*

I verserna strax tidigare heter det: *Alltså finns det en sabbatsvila kvar för Guds folk. Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina. Låt oss därför ivrigt sträva efter att komma in i den vilan, så att ingen kommer på fall som de och blir ett exempel på olydnad.* Den rätta sabbatsvilan finns kvar för oss och därför är detta ett högst angeläget budskap för oss alla. Sabbatsvilan som är kvar för oss är vilan hos Gud i himlen. Och det är Guds vilja från begynnelsen att vi ska komma in i hans vila genom tron på Jesus. Jesus har tagit bort våra synder och öppnat vägen till himlen för oss. Det är endast genom tron på honom som vi når vilan hos Gud. Det har varit Guds löfte från begynnelsen. Så fort någon gör gärningar för att försöka förtjäna en plats hos Gud så är det olydnad. Gud har ju lovat att vi ska komma in i vilan av nåd för Kristi skull och inte på något annat sätt. Den som inte vill tro löftet utan vill förtjäna platsen med sina gärningar kommer på fall.

Gud varnade Israels folk för faran av att inte gå in i den utlovade vilan. Samma varning kan riktas till oss. Det är vårt medfödda legalistiska sinne som utgör den största faran och hindret. Gamla testamentets folk förstod inte den rätta innebörden av sabbatsbudet. De förstod förresten inte den rätta innebörden av någon av de gammaltestamentliga ordningarna: tabernaklet, prästämbetet, eller offren, eller stadgarna. Allt blev i legalistisk anda förvrängt till yttre ordningar som var förtjänstfulla bara i och med att själva handlingen utfördes. Lagens innebörd gick förlorad. Bokstaven blev själva saken och bokstaven dödade dem alla. De kom på fall genom sin olydnad. De ville inte tro på Frälsaren utan ville frälsa sig själva med sina ritualer och yttre ordningar.

Men det är ingen skillnad idag. Yttre religiösa ritualer visas än idag upp för att beundras av det syndfulla köttet. Det är mässor, fastor, processioner, präster, vigningar, högtider, bönetimmar, lagar om ren och oren mat, meditationer och offer. Det är precis likadant bland kristna, judar, muslimer, buddister och hinduer. Man utför religiösa ritualer som anses förtjänstfulla bara i och med att de utförs. Det är människans legalistiska sinne som vill förtjäna beröm genom att utföra vissa ritualer och lyda lagar som man själv hittat på. Hebreerbrevets författare kallar allt detta ”olydnad”.

Och nu kommer våra verser som visar att ingen kan gömma sig bakom en fasad av yttre religiositet. Det är inte inför människor som ser våra bästa gärningar vi ska stå till svars. Det stycke lag som förkunnas i verserna 12 och 13 syftar till att

avslöja all slags legalism bland Guds folk. *Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Inget skapat är dolt för honom, utan allt ligger naket och uppenbart för hans ögon. Och inför honom måste vi stå till svars.* När det syndfulla köttet bedrar muslimer och judar med att de kan förtjäna himlen om de ännu mer nitiskt iakttar yttre ordningar kring reningar, bönetimmar, ren och oren mat, och sabbater så kan syndfullheten hos kristna gå rakt motsatt väg - det bedrar till lathet. Kan man inte förtjäna något med sina ansträngningar så är det inte lönt att göra något alls resonerar det syndfulla köttet. Synden inom oss slår till bromsarna när Guds ord uppmanar oss att hålla fast vid vår bekännelse, att leva av tro och vara ivriga att göra goda gärningar medan vi väntar Herrens återkomst. De värsta farorna för oss kristna är inte att vi ska falla i grova synder som satanism, mord, äktenskapsbrott och stölder. De största farorna är snarare andlig tröghet och ovilja, felaktiga prioriteringar i livet, felaktig användning av vår tid, begåvning och förmåga, livsstilsförändringar till det sämre, anpassning till världen, attitydproblem och annat sådant. Och så döljer man det hela med ett yttre sken av gudsfuktan. Sinnets förnyelse uteblir, arbetet i Guds rike blir lidande, och av en brinnande tro blir det en tynande veke. Gud utforskar och dömer våra hjärtan, tankar, vår vilja och attityd. Våra tankar, bevekelsegrunder, vår vilja eller ovilja, våra innersta syften, allt ligger naket och uppenbart för honom och inför honom ska vi stå till svars. Gud kan man inte lura.

När vi hör detta börjar vi längta efter hjälp och vila. Och Hebeerbrevets författare visar oss var hjälpen finns: *Då vi nu har en stor överstepräst, Jesus, Guds Son, som har stigit upp genom himlarna, så låt oss hålla fast vid vår bekännelse. Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd. Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.*

Vår hjälp ligger i Guds hand som sände sin Son att bli vår överstepräst. Han gick inte in ett jordiskt tempel till en symbolisk närvaro i det allra heligaste. Jesus har stigit upp genom himlarna direkt till Guds tron. Han har gjort det för oss. När han har gjort så mycket för oss, så låt oss hålla fast vid vår bekännelse. Låt oss hämta hjälp där hjälpen finns så att inte vår bekännelse tystnar, så att vi inte sätter ljuset under skäppan, blir lata, börjar anpassa oss till världen eller leva för oss själva.

Jesus är vår upphöjde himmelske överstepräst. Men han är också vår broder. Han mötte under sitt liv från krubban till korset alla de problem vi möter. Han blev frestad av djävulen på samma sätt som vi blir frestade av vår egen syndiga

natur. Han blev frestad att misströsta om Guds omsorg, att använda sin förmåga i egoistiska syften, han blev frestad att gå en annan väg än den Gud bestämt för honom, världens riken blev en frestelse för honom, han blev frestad till högmod osv. Han blev frestad i allt liksom vi, men utan synd. Han som är vår broder vet vad det innebär att vara människa och han har medlidande med våra svagheter. Vi skäms över alla de gånger vi varit för svaga och vi vet att alla våra misslyckanden ligger nakna och uppenbara för Gud. Men Jesus har medlidande med våra svagheter. För hans skull står vägen öppen till nådens tron.

Själva begreppet ”nådens tron” innebär att Gud är redo, väntar och vill att vi ska komma. Jämför detta med andra ”troner” där de mäktiga här i världen härskar. Vägen är stängd för oss. Vi lär inte komma in i Vita huset vad vi än anger för ärende. Till och med landets gränser stängs så att vissa nationaliteter inte ens kommer i närheten. Också Sverige ger signalen ”här kommer ni inte in”. Men till konungarnas Konung står vägen öppen. Världens religioner, katolicism, judendom, och islam kräver många ritualer och lydnadshandlingar innan dörren ens börjar glänta och ingen kan vara säker på att man gjort tillräckligt för att få nalkas. Vilken skillnad mot Bibelns budskap. För Jesu skull kan vi frimodigt och med glädje gå fram till nådens tron. För Jesu skull är nådens tron inte bara tillgänglig, utan Gud väntar och vill att vi ska komma. För Kristi skull får vi barmhärtighet och finner nåd till hjälp i rätt tid.

Vilken är den rätta tiden? Den rätta tiden är precis då vi behöver hjälpen som bäst, när vi blir frestade och när vi är svaga. I rätt tid kommer hjälpen från honom som blev frestad i allt liksom vi, fast utan synd. Jesus vet bäst vilken hjälp vi behöver. Det finns ingen som kan hjälpa oss bättre. Vi får barmhärtighet: det är Guds kärlek som ser till sitt folk och ger hjälp till oss som är svaga. Nåden finns också där, Guds oförtjänta kärlek som förlåter syndare. Till denna nådens tron kan vi frimodigt komma för att bekänna våra synder och ta emot förlåtelse, utgjuta våra sorger och bli tröstade, komma med vår svaghet och bli stärkta. Vi får komma till nådens tron därför att Jesus, vår store överstepräst, burit fram ett fullkomligt offer som sonat alla våra synder. Det kan vi lita på och vara helt frimodiga och glada. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus att du offrat dig själv för oss för att ta bort alla våra synder. Vi tackar dig för att du stigit upp genom himlarna och öppnat vägen för oss till vilan hos Gud. Vi tackar dig för att vi har frid med Gud genom tron på dig. Hjälp oss i vår svaghet att stå emot frestelser. Hjälp oss mot hyckleri och tröghet. Hjälp oss så att vi inte anpassar oss efter den här världens livsstil utan tjänar dig så som du lär oss i ditt ord. Hjälp oss så att målet för vårt liv alltid är Guds kallelse i himlen. Amen.